

Hvad Sagen selv angaaer, maa jeg tilstaae, at jeg, efter som de Forsøg, der hidtil ere gjorte paa at tilveiebringe en Fællesforfatning — det ene Forsøg af et Ministerium, som manglede vor Tillid, og det andet Forsøg af et Ministerium, som har vor Tillid — ere salene ud, vilde finde det ganske rimeligt, om Thinget nu standsede denne Sags videre Fremme; om Thinget var kommet til den Overbeviisning, at man maatte opgive Haabet om at kunne gaae længere paa den Vej, som vi til vor Ulykke ere slaaede ind paa den 28de Januar 1852. Men det synes at være Thingets Villie til den alleryderste Grændse at vedblive i den Eftergivenhed og Imødekommen, som vi hidtil i politiske Sager have fulgt, og at man endnu vil lade Veien aaben til at gjøre yderligere Forsøg. Jeg vil ikke dermed sige, at jeg har noget som helst Dnske om eller Tro til, at det nuværende Forsøg til at skabe en Fællesforfatning skal vinde Lovskraft; ligesaa ulovligt, som det foregaaende Forsøg var, ligesaa uheldigt finder jeg det nuværende.

Sfcherning: Den ærede sidste Taler har efter min Formening bragt Forhandlingen ind paa et Omraade, hvorpaa det var usseligt, at den kunde blive ført videre, men paa en noget klarere Maade. Jeg forstod ikke, hvad det ærede Medlem egentlig meente med, at vi nu skulde standse ligeoverfor de Forsøg, som ere gjorte for at skaffe en Fællesforfatning istand, og ikke gjøre nye. Meente det ærede Medlem dermed, at vi skulde forkaste det foreliggende Forslag, for ikke at komme til at gaae ind paa en Udarbejdelse af nogen som helst Fællesforfatning? (M. Hage og Stemmer: Ja!) Der ligger altsaa hele Sagen for; vi have endelig opnaaet det, som det i en vis Henseende er Skade, at vi ikke have opnaaet for længe siden, nemlig at see Thinget deelt mellem dem, som aabent ikke ville nogen som helst Fællesforfatning, og dem, der ansee en Fællesforfatning for betryggende og nyttig. Naar vi havde havt dette liggende klart for os, vilde vi maastee bedre have kunnet forstaae det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (Grundtvig), naaget han idag, saavidt jeg har opfattet ham, har sagt, at han nu var kommen derhen til,

at han ikke gjorde Modstand mod Fællesforfatningen. Først i dette Dieblik, da et andet æret Medlem har givet mig en Slags Nøgle til forskellige Udtryk af den ærede Rigsdagsmand, som jeg ellers ikke kunde forstaae, er jeg kommen til paa en Maade at forstaae dem. Det skulde være mig hjært, om jeg nærmere kunde faae Bished, om det var rigtigt opfattet. Den ærede Rigsdagsmand for Odense Amts 2den Valgkreds (Grundtvig) har sagt, at vi ved at votere den Lov, vi idag forhandle, affluttede det gamle „Danmarks Riges“ Historie; dersom Udtrykket er rigtig opfattet og gjengivet, saa vil det altsaa sige, at det Danmarks Rige, der fremtræder igjennem Monarkiet, skal være et nyt og andet Danmarks Rige; men saaledes opfatter jeg det ikke. Danmarks Riges Historie viser, at det har været dobbelt kæmpende, det har desværre stadigt tabt i en Retning, hvor det havde været godt, om det havde vundet, men hvor vi nu ere isærd med at vinde; den Retning, hvori vi stadigen have tabt, har været den skandinaviske, i denne Retning have vi tabt lige indtil den sidste Tid. Under vor nuværende Kamp have vi ogsaa tabt i denne Retning, og alle de Forsøg, der har været gjorte for at naae Noget paa dette Gebeet, ere strandede paa den Mening, som har været fælles hos Stormagterne i Europa, en efter min Overbeviisning falsk, men dog meget mægtig Anskuelse, og som vi ikke betage sin Betydning derved, at vi forgjæves daglig kradsfe efter at tilvende os Stumper af en Gjenstand, som vi enten maae bestde heel, eller slet ikke bestde. Jo mindre vi gjøre dette, og jo mere vi derimod udvikle os til en Heelhed indenfor de Grændser, hvor vi kunne udvikle os, desto nærmere ligger en Afgjørelse efter vort Dnske. Skulde der altsaa være nogen Betragtning, der maastee fremfor nogen anden skulde lede mig til at raade de ærede Medlemmer i dette Thing til uden Betænkelse at gaae den Vej, som flere af dem gaae med saa megen Betænkelse, saa skulde det være den, at vi skulde afgjøre Striden, som har bestaaet i Aarhundreder i sydlig Retning, til Fordeel for „Danmarks Rige“; vi skulde overføre Benævnelsen „Danmarks Rige“ paa alle de Landdele, som henhøre til det danske Monarki, og